

LL. UTRILLA

AMBIENTS - ACCIONS - LECTURES

Abril, 1973

AMBIENTS.- L'abandó dels mitjans tradicionals d'expressió (pintura, dibuix) per un tipus d'art que donés al públic la possibilitat de participació activa, ens va portar a la construcció de petites cambres o habitacions on la gent s'hi introduïa. La utilització inicial dels materials va ésser escollida en funció de matèries fàcilment muntables i de preu reduït i sobretot no identificables amb els materials correntment utilitzats en arquitectura i interiorisme. Per això introduïrem el plàstic, el porexpan, la gomaescuma. La il·luminació la fèiem amb llums intermitents i fluorescents i amb un predomini dels colors vermells.

En principi el públic havia de restar passiu, és a dir, entrava i sortia, i les possibles implicacions eren de caràcter visual o mental. Això es donà en els primers muntatges, que per altra banda eren molt petits (Barcelona i Granollers). En el II Granollers ja introduïrem la variant de construir com una mena de gran bossa de plàstic on entrava la gent. Hi havia un terra de boles de Porexpan que s'enfonsava uns 50 cm. Això, junt amb tubs de plàstic, donava la possibilitat de rebregar-se, suggeriment que va ésser aprofitat per molta gent.

Al principi del 72 se'ns dóna la possibilitat de muntar un ambient força gran (70 m²). Ens el vam plantejar amb el mateix tipus de material que utilitzàvem correntment, però es va muntar un recorregut laberíntic en el qual se succeïen diferents ambients quant a color, llum, música, etc. En principi, la participació del públic no estava prevista, però es va donar per un grup de persones "no identificades" que l'ompliren d'inscripcions amb esvàstiques i signes d'aquest tipus. Dins d'aquest espai muntàrem la primera acció tàtil.

Aquest any vàrem fer-ne un altre de les mateixes dimensions que l'anterior i que tenia la novetat, lligant-lo sobretot amb les accions tàctils, que no hi havia llum. L'acumulació de molts i diferents mobles il·luminats per llum negra i resseguits per bandes blanques com a orientació. L'avantatge de la llum negra consistia a deixar veure el que era blanc i aconseguia que la gent no li fes por d'entrar. El desavantatge era que la llum feia massa claror i que era possible la identificació per la vista en lloc del tacte.

ACCIONS TÀCTILS.- Dins de l'ambient que muntàrem el 72, vàrem fer la primera acció tàtil consistent a introduir dues parelles amb els ulls embenats i que no hi havien estat mai. L'experiència durà una hora i al principi anaven molt confosos reconeixent l'espai, fins que poc a poc deixaren de banda l'ambient per dedicar-se al reconeixement d'ells mateixos. Aquesta experiència ens va fer pensar en les possibilitats que tenia el reconeixement tàtil i a partir d'aquí anàrem treballant en aquest camp.

A EINA vam muntar la segona experiència dividida en dues parts. La primera, que va ésser la menys reeixida, tenia les característiques de la primera actuació, però no va

donar resultat perquè les persones introduïdes es coneixien entre elles i convivia diàriament i perquè l'espai on fèiem l'experiència el coneixien visualment d'abans. La segona part consistí a portar dues persones de fora l'escola i que no havien estat mai, i introduir-les amb els ulls embenats en una classe plena de persones i d'objectes que havien d'anar descrivint. En aquest cas i a mida que passava el temps anaren reconeixent amb més precisió les característiques de les persones, de les coses, mides, olors, número de gent, etc.

La darrera experiència ha estat molt més interessant quant a resultats i sobretot per la possibilitat de portar-ne a terme una altra de molt més rigorosa a partir del col·loqui i conclusions a què vam arribar, i que queden reflectits en el text que tenim al stand de TRA 73.

LECTURES.- Paral·lelament a tot el que s'ha exposat anteriorment, hem treballat en una experiència que en diem lectures, que consisteix en la descripció o visualització de textos i coses a partir d'una lectura diferent a la que es fa normalment.

Lectura d'una pàgina d'un diari a partir de la seva construcció tipogràfica i sense recórrer a donar per sabut res del text.

Imatge d'un espectador mirant la pantalla d'un televisor on es reflecteix ell mateix vist d'esquena mirant el televisor (Tècnica a la inversa del mirall).

Lectura impossible d'objectes.

Lectura d'anuncis confusos.

Filmació d'escenes a l'inrevés de la manera que normalment es produeixen.